

יש שעה שהכל יושב בתוך
האור
כמו אבן חן בתוך עדי זהב
אפשר לחפן אור כזה
אפשר לאכל אור כזה
אפשר לגמע אור כזה
אפשר לנוע בו לארך ולרחב
אפשר לשקל אותו בזהב
מלא.

רחל חלפי

תפילת ליל שבת

ציון. קהילה ארצישראלית

מהדורה נסיונית

**בית תפילה
אין-סוף
שאין צורה תופסתו**

אהרן דוד גורדון

שיר השירים

אֶל-גַּנֹּת אָגוּז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֲבֵי הַנַּחַל
לְרֹאוֹת הַפְּרָחַה הַגָּפֹן, הַנִּיצוֹ הַרְמָנִים.
לְכֵה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים, נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים.
נִרְאָה אִם-פְּרָחַה הַגָּפֹן, פֶּתַח הַסְּמָדָר.
עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן, הִפְיַחֵי גַנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹ
יְבֹא דוּדֵי לְגַנּוֹ וַיֹּאכַל פְּרֵי מְגָדָיו.

לְשֵׁם יַחּוּד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ,
לְיַחְדָּא שֵׁם יוֹד ה"י בּוֹא"ו ה"י בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְשׁוֹרֵר בְּקוֹל נְעִים שִׁיר הַשִּׁירִים
לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְעוֹרֵר אֶהְבֵּת דּוּדִים בְּיַחְדָּא שְׁלִים.

דוּדֵי יָרַד לְגַנּוֹ לְרַעוֹת בְּגַנִּים לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ וּלְלַקוֹט שׁוֹשְׁנִים
קוֹל דּוּדֵי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי תַמְתִּי שְׁעָרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֶלְהִינּוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנֵנָהּ:

לקט פסוקים משיר השירים עבור שבתות הקיץ
(עבור שבתות החורף - שיר השירים מופיע במלואו בעמוד 8)

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשַׁלְמֵה: יִשְׁלַנְלִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּו: מִשְׁכְּנֵי
אֲחֵרֶיךָ נִרְוֶצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְלֶה וְנִשְׁמַחֵה לְךָ נִזְכִּירָה דְלִיךְ מִלֵּין מִיִּשְׂרָאֵל
אֶהְבּוּךָ: סִמְכוֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רִפְדוֹנִי בַתְּפוֹתִים כִּי-חֹלֶלֶת אֶהְבֶּה אָנֹכִי: שְׁמַאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי
וַיִּמֵּינּוּ תַחֲבִקֵנִי: הַשְּׁפַעְתִּי אֶתְכֶם בְּגוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תִּעְרִירוּ
וְאִם-תִּעְזְרוּ אֶת-הָאֶהְבֶּה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: קוֹל דּוּדֵי הַנְּהִיזָה בָּא מְדַלֵּג עַל-הַהָרִים מְקַפֵּץ
עַל-הַגְּבָעוֹת: עֲנֶה דוּדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לְךָ רַעֲיַתִּי יָפְתִי וּלְכִי-לְךָ: כִּי-הִנֵּה הַסֵּתִיו עֲבַר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הֶלֶךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
יֹנְתִי בְּסִגְנֵי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת-מְרֹאֵיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ
עָרַב וּמְרֹאֵיךָ נְאוּהָ: עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן הִפְיַחֵי גַנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹ יְבֹא דוּדֵי לְגַנּוֹ וַיֹּאכַל
פְּרֵי מְגָדָיו: אָנֹכִי יִשְׁנֶה וְלִבִּי עָרַר קוֹלוֹ דוּדֵי דוֹפֵק פֶּתַח־לִי אֲחֲתִי רַעֲיַתִּי יֹנְתִי מִתְּמִי
שְׂרָאשִׁי נְמַלֵּא-טֹל קִנְצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה: לֹא יִדְעַתִּי נִפְשֵׁי שְׁמִתְנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי-נְדִיב:

קול דודי דודי דופק
דודי דופק פתחי-לי
פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שיר השירים

יערת דבש על לשונך לבנה כלבנה
ערבו לי שירי הגיוןך פצחי לי שיר ורננה
עתה אמיר לך זמנך אחרי בלותך עדנה
שושנה אגדיל ששונך שושנה רעננה

שבעת נוד במדינות ובמדבר מלון אורחים
חוץ למנוחות שאננות ומשכנות מבטחים
את רעיתי בין הבנות פשושנה בין החוחים
הכאיבוך הרווך לענות מכל עבר ופנה

ראה ראיתי דמעתך על פניך נתכה
אעל מזור אל מכתך גם לשברך ארוכה
יש תקוה לאחריתך ושובו בנים למלוכה
וצרים שומרים רעתך יהיו משל ושנינה

אל סף נכסף אל לבבך הוא בנוי לתלפיות
שם אקבצך ואשיבך ממעונות אריות
ושמה אשכן בקרבך כמו שנים קדמוניות
עוד לנצח לא אעזבך יונה לחרב יונה
ר' ישראל נג'ארה

שער אשר נסגר	קומה פתחהו
וצבי אשר ברח	אלי שלחהו
ליום בואך עדי	ללן בבין שדי
שם ריחך הטוב	עלי תניחהו
מה זה דמות דודך	כלה יפה-פיה
כי תאמרי אלי	שלחה וקחהו
ההוא יפה עין	אדם וטוב ראי
רעי ודודי זה	קומה משחהו

ר' שלמה אבן גבירול

עת דודים כלה בואי לגני	פרחה הגפן הגן רמוני
חלף הגשם הסתו עבר	קומי רעיתי החשק גבר
נצא השדה נלן במדבר	שם אתן דודי לך מחמד עיני
יפית ונעמת כשגל שגך	דבש וחלב תחת לשונך
צאי נא ורעי בעקבי צאנך	קולך השמיעיני מראך הראיני
ירדתי עפרה לרעות בגנים	לראות ביפין עיניך יונים
אריתי מורי ללקוט שושנים	ערכתי שלחן מסכתי ייני
מים רבים לא יוכלו לכבות	את האהבה לילה לא תשבות
מיום נדודך נשאתי ריבות	עוד אם אשכחך תשכח מיני

משורר לא ידוע

אֵילַת חֵן בְּגָלוֹת תִּסְמְכֵנִי
לְכוֹס יֵינָה אֲנִי תַמִּיד מְזוּמָן
שְׁתוּ דוֹדִים לְעוֹמְתִי וְשָׁכְרוּ
בְּהִיכַל בֵּית מַלְכִים הַכְּבוֹדָה
זְמַן הַפְּרִיד לְכָל רַעִים וְדוֹדִים
יִקְשֶׁר חֵן וְחֶסֶד עַל גְּבַרְת
מִפְּרִשׁוּ בַעֲנֹן עֵבִי שְׁחָקִים
שְׁעָרֶיהָ חֲמָשִׁים הֵם קְבוּעִים
תַּעֲוֹרֵר אֶהְבֵּת רַחַל לְבָנִים
אֲלֵקִים חֵישׁ לְעַמֶּךָ יְשׁוּעָה
שְׁלוֹמִי לֵב בְּרוֹב שְׁלוֹם תִּסּוּבֵב

וּבְלִילָה בְּתוֹךְ חִיקָה מְלוֹנִי
וְנִתְעַרְבַּ חֲמַד יֵינָה בֵּינִי
וְהִעִירוּ לְשֹׁכֵל רַעִיוֹנִי
וְשׁוֹלְחָנָה מְזוּמָן לְהִמּוֹנִי
אָבֵל דוֹדֵי בְּאֶהְבָּה יִמְשַׁכְּנִי
בְּמַעְגַל חֵן וְחֶסֶד יִזְכְּרֵנִי
לְרַעִיתִי וְהִיא תִפְיֵק רְצוֹנִי
זְכוֹת לֵאָה בְּבִינָה תִסְעַדְנִי
בְּסוֹד מַלְכוּת עֲשִׂירִית תַּעֲלֵנִי
בְּעֵת רְצוֹן תִּצְחָצַח גְּרוֹנִי
בְּנֵי אִישׁ תָּם סְגוּלַת אֲבֵי הַמּוֹנֵי ר' שְׁלוֹם שְׁבִזִי

אֶעוֹפָה אֲשַׁכְּנָה וְאֶרְחִיקָה נָדָד
בְּמַדְבָּר אֲלֵינָה וְאוּלֵי אֶמְצֵא דוֹד

חֲמוּדָה יִקְרָה רַבַּת הַמַּעֲלוֹת
גַּם מִפֶּז נִבְחָרָה צְאִי נָא בְּמַחֲלוֹת

נִשְׁק אֶהְבְּתוּ בְּלִבֵּי בַעֲרָה
מִיּוֹם פְּרַדְתוּ נַפְשֵׁי עָלֵי מְרָה

זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ נְעוּרִים
הִיכַלְךָ אֵיֶסֶד בְּאֲבְנֵי סְפִירִים

יְדִיד מְנִי בָּרַח הַלֵּךְ עֲזַבְנִי
אֵיזוֹ דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְאֵלֶכָה גַּם אֲנִי

קוֹל דוֹדֵי הֵנָּה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים
קוֹמִי לָךְ אֶהוּבָה כִּי בָּא קֶץ דְּרוּרִים
ר' יצחק אביחצירא

כְּמוֹ אוֹר גָּדוֹל פָּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה
שְׁלוֹם לָךְ עִיר
בְּתוֹךְ אוֹר טְהוֹר פָּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה
שְׁלוֹם לָךְ עִיר

שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ
יְרוּסָלַם סְלָם
שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ
בֵּית מִקְדָּסוֹ סְלָם

סְלָם סְלָם לְקִי
הָגֵר אֲבַהּוּוּיָנָה
סְלָם סְלָם לְקִי
בֵּית מִקְדָּסוֹ סְלָם

סְלָם סְלָם לְקִי
הָגֵר אֲבַהּוּוּיָנָה
סְלָם סְלָם לְקִי
אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ

כְּמוֹ אוֹר גָּדוֹל פָּנִיךָ...

סְלָם סְלָמָה סְלָמָה...

תרגום: אבג'ה מדהני / נוסח עברי: אלמוג בהר

אֵל אֲדִיר, מֶלֶךְ מַלְכִים רַם עַל כָּל וְנִעְלָה,
עֵינֶךָ מִנִּי אֵל תַּעֲלִים לוֹ רַק הָאֵר שְׁמִשִּׁי.

אִם גְּבִיר צָלַח לוֹ מִזְלוֹ, בֵּין נְדִיבִים מוֹשְׁבוֹ,
מִי יִדְמָה יִשְׁוֶה לוֹ כְּאִישׁ יַיִן עֲבָרוֹ,
מָה לוֹ כִּי יַעֲשִׂיר נָשָׂה הוּא הַמַּעֲתִיר.

אִם עֲשִׂיר שְׂמַח בְּחֶלְקוֹ, הַרְבוֹת חֲסָדִים חֲשָׁקוֹ,
אֲשֶׁרִיו אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ תַמִּיד פֶּת לוֹ בְּסֻלוֹ,
יוֹסִיף יַעֲשִׂיר רַב חֲסָדִים יַגְבִּיר.

אֵל יַחִיד זֶן וּמִפְרָנֶס לְכָל, אֶת עוֹל כְּלָם תִּסְבּוֹל,
חַד מֵהֶם לֹא יִפּוֹל מוֹשֵׁל אֶתָּה עַל כָּל,
פְּנִים לֹא תִכְיֹר וְאֹנִי אֶפְצַח בְּשִׁיר. ר' שלמה סויסה

הֵנֵךְ רִמּוֹן פְּרָחָה גִפְנִי
וַיֹּאכַל אֶת פְּרִי מִגְדִּי
אֵיךְ יַחִידָה אֲשֵׁב עַל כְּנִי

יַעֲלָה יַעֲלָה בּוֹאֵי לְגִנִּי
יָבּוֹא דוֹדִי יַחִישׁ צַעְדִּי
אִם יְדִידִי אֶרְכּוּ נְדוּדִי

שׁוֹבֵי אֵלַי, אֶת בֵּת אֶהוּבָה
כִּי בְּתוֹכָךְ אֶתֶן מִשְׁכְּנִי

שׁוֹבֵי אֵלַי, אֶת בֵּת אֶהוּבָה
הִנֵּה עִמִּי זֹאת אוֹת כְּתוּבָה

וּלְבַת מֵאָז אוֹתִי קִנִּיתִּי
וְאֵיךְ תֹּאמַר כִּי אֶהְבֶּתֶנִּי

רְעִי, דוּדִי, נִפְשֵׁי פְדִיתִּי
עֲתָה לִי בֵּין עַמִּים זָרִיתִּי

וּלְתַהֲלָה וּלְטוֹב שְׂרִיתִיךָ
עַל כֵּן אוֹשִׁיבְךָ עַל דּוֹכְנִי

אֵימָתִי, לְטוֹב זָרִיתִיךָ
כִּי אֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִיךָ

עֲתָה מֵהַר תִּאֲסֹף נְדוּדִי
וְשֵׁם אֶקְרִיב לְךָ אֶת קַרְבְּנִי

לוֹ יְהִי כְדַבְּרֶךָ, יְדִידִי
וּלְתוֹךְ צִיּוֹן נַחַח גְּדוּדִי

כִּי צִיץ יִשְׁעֵי רַעֲנָן וְרֹטֵב
וַחֲשִׁישׁ אֲשַׁלַּח לְךָ אֶת סִגְנִי ר' ישראל נג'ארה

חֲזָקִי רַעֲיָה חֶכֶם כֵּיִן טוֹב
וּלְצָרִיךָ אֶכְרוֹת וְאֶחֱטֵב

צַמָּאָה לְךָ נִפְשֵׁי כְּמָה לְךָ בְּשָׂרִי תַהֲלִים

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי וְנִחְזֶה-בָּךְ מִה-תִּחְזוּ בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמִּתְנַגִּים: לָכֵן
דוֹדֵי גִצָּא הַשְּׁדָה נְלִינָה בְּכַפְרִים: נִשְׁלִימָה לְכַרְמִים גְּרָאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן פִּתַח הַסֶּמֶךְ
הַגִּצּוֹ הַרְמוֹנִים וְעַם אֶתְּנֵן אֶת-דֹּדֵי לָךְ: שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וְיָמִינוֹ תַחֲבִקֵנִי: הַשְּׁבַעֲתִי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה-תִּעִירוּ וּמִה-תִּעְרְרוּ אֶת-הָאֵהָבָה עַד שְׂתַחַפֵּץ: מִי זֹאת עֲלֶיהָ
מִן-הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל-דוֹגָה תַחַת הַתְּפֹלֶת עֹרֶרְתִּיהָ שְׂמָה חֲבַלְתָּהּ אִמָּה שְׂמָה חֲבַלָהּ
לָדָתָהּ: שִׁימְנֵי כַחוֹתָם עַל-לִבָּךְ כַחוֹתָם עַל-זְרוֹעֶךָ כִּי-עָנָה כְּמֹנֵת אֵהָבָה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל
קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אֲשֶׁ שְׁלֵהֲבַתְיָהּ: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת-הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת
לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּזִּים
חֲבָרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַח! דוֹדֵי וְדָמָה-לָךְ לְצַבֵּל אוֹ לְעֶפְרָה הָאֵלִים עַל
הָרֵי בְשָׂמִים: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּזִּים חֲבָרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ,
שְׁבֻזְכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ וְלִמַּדְנוּ, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׂתֵהָא שְׂעָה זו
שְׂעַת רַחֲמִים, שְׂעַת הַקְּשָׁבָה, שְׂעַת הָאֲזָנָה
וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וְתִהְיֶה עִם לִבְבָנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ,
וְעִם יְדֵינוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה, הַצְּלַחָה וְהַרְוַחָה, בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפֹר
עֲנֵינוּ תְקִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוֹתָנוּ תְרוֹמְמָנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתְךָ לְעִיר קֹדְשְׁךָ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ,
אָמֵן:

שיר השירים המלא

(עבור שבתות הקיץ – לקט שיר השירים מופיע עמוד 3)

פרק א

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁקֶנֶי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּינוּ: לְרִיתִי שְׁמִנִיךְ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרֵךְ שְׁמֶךְ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ: מִשְׁכְּנִי אֶחְרִיךְ גְּרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחְתָּה בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיָּינוּ מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלָמָה: אֶל־תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַחְחֶרֶת שְׁשׁוּזַפְתָּנִי הַשְּׁמֶשׁ בְּגִי אֲמִי גִחְרוּ־בִי שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה לִי שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אִיכָּה תִרְעָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בְּצִהְרָיִם שְׁלָמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֲדָרֵי חִבְרִיךָ: אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנִשְׂיִם צְאִי־לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיִתְיָךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לִסְסֹתִי בְּרַכְבֵּי פְרֹעָה דְמִיתִיךְ רַעֲיָתִי: נֹאוּ לְחַלִּיךְ בַּתְרִים צִוְאָרְךָ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרִי זָהֵב נַעֲשֶׂה־לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ גִרְדִי נִתֵּן רִיחוֹ: צִרּוֹר הַמָּרוֹ דוֹדִי לִי בֵּין שְׁנֵי יָלִינוּ: אֲשֶׁפֶל הַכֶּפֶרוֹ דוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי: הַגֶּדּוֹ יָפָה רַעֲיָתִי הַגֶּדּוֹ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹגִים: הַגֶּדּוֹ יָפָה דוֹדִי אֶף נְעִים אֶף־ עַרְשָׁנוֹ רַעֲנָנָה: קְרוֹת בְּתִינּוֹ אֲרָזִים רַהֲיִטְנוֹ בְּרוֹתִים:

פרק ב

אֲנִי חִבְּבָלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹתִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כַּתְפוֹת בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבְּנָיִם בְּצִלוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיזוֹ מִתּוֹךְ לַחֲכִי: הִבִּיאֵנִי אֶל־בַּיִת הַיָּינוּ וְדַגְלוֹ עָלַי אֶהְבָּה: סִמְכוּנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רִפְדוּנִי בַּתְפוּתִים כִּי־חֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי: שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנִי: הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תִּעְרֹוּ וְאִם־תִּעְוֹרְרוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: קוֹל דוֹדִי הִנְהִינָה בָּא מְדַלֵּג עַל־ הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנְהִינָה עוֹמֵל אַחַר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיל מִן־הַחֲלִצוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָבִים: עֲנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וּלְכִי־לָךְ: כִּי־הִנֵּה הִסְתִּיו עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֶּךְ לוֹ: הַנְּצַנִּים גִּרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזֶּמֶר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ: הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה כְּגִיָּה וְהַגִּפְנִים סְמָר גִּתְנוּ גִיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וּלְכִי־ לָךְ: יוֹנָתִי בַּחֲגִי הַסֹּלַע בְּסֹתֵר הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת־מְרְאִיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרְאִיךָ נֹאזָה: אֶחְזוּ־לִנּוּ שׁוֹעֲלִים שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָר: דוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרַעָה בְּשׁוֹשְׁנָיִם: עַד שִׁיפּוֹחַ הַיּוֹם וְגָסוּ הַצִּלְלִים סֵבֶ דְּמַה־לָּךְ דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתֵר:

פרק ג

על-משכבלי בלילות בלשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אלומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אתזתי ולא ארפנו עד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר
הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-תעירו וואם-תעוררו
את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מפל
אבקת רוכל: הנה מטתו שלשלמה ששים גפרים סביב ליה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב
מלמדי מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם:
צאינהו וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום
שמחת לבו:

פרק ד

הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר
גלעד: שניך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
כחוט השני שפתתיך ומדברייך נאנה כפלת הרמון רקתך מבעד לצמתך: כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: שני שניך כשני עפרים
תאומי צביה הרועים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אל-הר המור ואל-
גבעת הלבונה: פלה רעיתי ומום אין בה: אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשוריו
מראש אמנה מראש שגיר וחרמון ממענות אריות מהררי גמרים: לבכתני אחתי כלה
לבכתני באחד [באחת] מעיניך באחד ענק מצורגך: מה-יפו דריך אחתי כלה מה-טבו
דריך מין גרים שמניך מפל-בשמים: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תסת לשונך
גרים שלמתך פרים לבנון: גוול אעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיה פרנס רמונים
עם פרי מגדים כפרים עם-גידים: גרדו וכרם קנה וקנמון עם כל-עצי לבונה מר ואהלות
עם כל-ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: עורי צפון ובואי
תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

פרק ה

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-
חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קולו דודי דופק פתחי-לי
אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את-פתנתי
איככה אלפשנה רתצתי את-רגלי איככה אטנפם: דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו:

קמתי אני לפתח לדודי ונדי גטפוי-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתי והו לא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאתי השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: מה-דודך מלוד היפה בנשים מה-דודך מלוד שפכה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרכבה: ראשו פתם פז קוצותיו תלתלים שחרות פעורב: עיניו כיונים על-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת: לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקתים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי לש מסודים על-אדני-פז מראהו כלבון בחור פארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

פרק ו

אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: יפה את רעיתי פתרצה נאנה פירושלם אימה פנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שיהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושפלה אין בהם: כפלח הרמון רמתך מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אתת היא יונתי תמתי אתת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ויאשוה מלכות ופילגשים ויהללה: מי-צאת הנשקפה כמו-שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה פנדגלות: אל-גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי-נדב:

פרק ז

שובי שובי השולמית שובי שובי ונחנה-בה מה-תחזו בשולמית כמתלת המחננים: מה-יפו פעמיה בנעלים בת-נדב תמוקני רכיה כמו תלאים מעשה ידני אמון: שררך אגון הסהר אלי-יחסר המזג בטגף ערמת חטים סוגה בשושנים: שגני שגניך פשגני עפרים תאמי צבקה: צנאך כמגדל השן עיניך ברכות כחשבון על-שער בת-רבים אפך כמגדל הלבבון צופה פגי דמשק: ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך פארגמן מלך אסור ברהטים: מה-יפית ומה-נעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושניך לאשפלות: אמרתלי אעלה בתמר אחנה בסנסנו ויהיו-גא שניך כאשפלות הגפן וריח אפך כפתוחים: וחלף כנין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי שנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה נלינה בפפרים: נשפיה לפרמים נראה אם פרתה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים

**שֵׁם אֲתָן אֶת־דָּדִי לָךְ: הַדּוֹדָאִים נְתַנוּ־רִית וְעַל־פְּתַח־יָנּוּ כָּל־מַגְדִּים קְדָשִׁים גַּם־יִשְׁגִּים
דוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ:**

פרק ח

**מִי יִתְנֶה כָּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְאָה בְּחוּץ אֲשַׁקֶּהָ גַם לֹא־יָבוֹזוּ לִי: אֲנַהַגְהָ אֲבִיאָה
אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיָּזוּן הַרְקַח מַעֲסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְיָנוּ
תַחֲבַקְנִי: הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵה־תַּעֲרִירוּ וּמֵה־תַּעֲרָרוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שְׂתַחֲפֹץ:
מִי זֹאת עֲלֶה מִן־הַמַּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָה תַחַת הַתְּפוּסִת עוֹרֶרְתִּיךָ שְׂמָה חֲבַלְתָּךְ אִמָּה שְׂמָה
חֲבָלָה יִלְדְתָּךְ: שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל־לִבֶּךָ כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֲזָה כַמּוֹת אֵהָבָה קָשָׁה כַשְׂאוֹל
קִנְיָה רִשְׁפִּיָה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵה־בְתִיָה: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לַכְּבוֹת אֶת־הָאֵהָבָה וּנְהַרּוֹת לֹא
יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כֹּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יָבוֹזוּ לוֹ: אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשִׂדִים אֵין
לָהּ מֵה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בַיּוֹם שִׁיבְר־בָּהּ: אִם־חֹמָה הִיא נִבְנְהָ עָלֶיךָ טִירַת פֶּסֶף וְאִם־גִּלְת
הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לֹחַ אֲרִז: אֲנִי חֹמָה וְשְׂדֵי כַמַּגְדָּלוֹת אֲזִי הִנִּיתִי בְעֵינָיו כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: כָּרָם
הִנֵּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרָם לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלְךָ פֶּסֶף: כָּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי
הָאֶלְךָ לָךְ שְׁלֵמָה וּמֵאתָיִם לְנִטְרִים אֶת־פָּרְיוֹ: הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגְּזִיָּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ
הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַחֵן דוֹדִי וְדַמְה־לָּךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרֵי הָאֵילִים עַל הַרִי בְשָׁמַיִם: הַיּוֹשֵׁבֶת
בַּגְּזִיָּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:**

**רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אָבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ,
שְׂבֻזְכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קִרְאָנוּ וְלַמְדָנוּ, שֶׁהוּא קִדָּשׁ קְדָשִׁים, בְּזָכוֹת פְּסוּקִים, וּבְזָכוֹת
תְּבוֹתָיו, וּבְזָכוֹת אוֹתִיּוֹתָיו, וּבְזָכוֹת נִקְדוּתָיו, וּבְזָכוֹת טַעֲמֵיו וְצִרוּפֵיו וְרַמְזָיו וְסוּדוּתָיו
הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, שְׂתֵהָא שְׂעָה זֹ
שְׂעַת רַחֲמִים, שְׂעַת הַקְּשִׁבָה, שְׂעַת הָאֲזָנָה**

**וְנִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וְיִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִימוּד שִׁיר הַשִּׁירִים
כָּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וְסוּתוּמִים בּוֹ בְּכָל
תְּנָאִיו, וּנְזִכָה לְמָקוֹם שֶׁהִנְפְּשׁוֹת, הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם, וּמֵלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת
לְבָנוּ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעַם־יְדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ,
וְתִשְׁלַח בְּרָכָה, הַצְּלַחָה וְהַרְוַחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר עֵינָנוּ תִקְיַמְנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת
דְּלוּתָנוּ תִרּוּמְנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתָךְ לְעִיר קְדָשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:**

שיר ישראלי

שיר העמק נתן אלתרמן

בָּאָה מְנוּחָה לִיגַע
וּמְרֻגוּעַ לְעַמִּל,
לִילָה חוֹר מְשִׁתָּרַע
עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעָאֵל.
טַל מְלַמְטָה וּלְבָנָה מַעַל,
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

התרגעות יהודה קרני

אם יש אי שם רחוק
נווה קטן שקט
ולו גזוזטרה של עץ
ועל ידה שקד.

מה, מה לילה מליל?
דממה ביזרעאל.
נומה עמק, ארץ תפארת,
אנו לך משמרת.

אם יש אי שם רחוק,
ולו אלפי פרסה,
סבתא לנכדתה
תשיר שיר ערשה.

ים הדגן מתנועע,
שיר העדר מצלצל,
זוהי ארצי ושדותיה,
זהו עמק יזרעאל.
תברך ארצי ותתהלל
מבית אלפא עד נהלל.

כי אז אעוף לשם
באחד הערבים
ושוב נמנה יחדו
מספר הכוכבים.

קול דודי ישי ריבו

קול דודי הנה זה בא, ככה מספרים
להסיר את כל הרע, ואת קרננו להרים
מתוך תהומות עפר, ולהקיץ נרדמים
עם תרועת שופר

קול דודי הנה זה בא, כך פשטה לה
השמועה
וכל תינוק שנשבה, קיבל את הנבואה
אז בוא נצא לקראתו, בתופים ועוגב
שירו לו זמרו לו אשרי העם, שה'
אלוקיו

ואז יפוח היום, והשקר יתאדה
אז יצאו במחול, כל איילות השדה
וידלגו על ההרים, ולא מחמת אימת
השועלים. ומחגווי הסלע, יזרמו מים
חיים, בן סתרי המדרגה, להשקות
שושנת העמקים, ולהקים משכן,
שיסיר את סבלותנו מכאןקול דודי
דופק, פתחו לי בני
הגיע זמן גאולתכם ולצרותכם אמרתי
די. ובאתי לבשר, שלא תבכי יותר רחל
מרחים את המשיח, יותר מכל אבקת
רוכל

שלום לך דודי, הצח והאדמון
שפוך חמתך על אבנים, והשב לביצרון
ברחמים, כי לרחמיך אין זיכרון שיכיל
את כל הנתונים

ניגונים פניה ברגשטיין

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי אָמִי וְאָבִי
נְגוּנִים מְזַמְּרִים שְׂכוּחִים.
גְּרַעֲיִנִים גְּרַעֲיִנִים נְשָׂאֵם לְבָבִי
עֲתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.
עֲתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאֲרוֹת בְּדָמִי
שְׂרָשִׁיהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים
נְגוּנִיךָ אָבִי וְשִׁירֶיךָ אָמִי
בְּדַפְקֵי גַעְוִרִים וְשָׁבִים.

הִנֵּה אֶאֱזִין שִׁיר עֲרָשִׁי הַרְחוּק
הַבֵּיעַ פִּי אִם אֵלֵי בֵּת.
הִנֵּה לִי תִזְהַרְנָה בְּדַמְעַ וְשִׁחוּק
אֵיכָה וְזַמִּירוֹת שֶׁל שֶׁבֶת.
כָּל הֶגְהָה יִתֵּם וְכָל צְלִיל יֶאֱלֵם
בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוּק כִּי יְהוּם.
עֵינַי אֶעְצָם וְהִרִנִּי אֶתְכֶם
מֵעַל לְחֶשֶׁכֶת הַתְּהוֹם.

ממעמקים קראתי אלייך בואי אלי
בשובך יחזור שוב האור בעיני
לא גמור, לא עוזב המגע בידייך
שיבוא ויאיר למשמע קול צחוקך.

ממעמקים קראתי אלייך בואי אלי
מול ירח מאיר את דרכך שוב אלי
נפרסו ונמסו מול מגע של ידייך
באוזנייך לוחש שואל.

מי זה קורא לך הלילה - הקשיבי
מי שר בקול אלייך - אל חלונך
מי שם נפשו שתהיי מאושרת
מי ישים יד ויבנה את ביתך.
מי ייתן חייו, ישימם מתחתייך
מי כעפר לרגלייך יחייה
מי יאהבך עוד מכל אוהבייך
מי מכל רוח רעה יצילך
ממעמקים.

ממעמקים קראתי אלייך בואי אלי
מול ירח מאיר את דרכך שוב אלי
נפרסו ונמסו מול מגע של ידייך
באוזנייך לוחש שואל.

מי זה קורא לך הלילה...

מודה אני מאיר אריאל

מודה אני
לפניך ולך
על כל החסד והאמת
והטובה והרעה והטובה
שעשית עמדי
ועם ביתי
ועם קרובי וידידי ועם בני עמי
ועם ארצי, ועם כל העולם והאדם אשר
בראת.

בלאט, חרש חרש
אט אט, טופפות
עתידות עתידות לקראתנו,
ואת מחייכת אלי מתוך השינה.
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאוד,
זה מתחיל כבר בבוקר בבוקר
את צוחקת אלי
מתוך מתוך השינה.

אתה אחד שמסוגל להתגלות
תבוא תאיר לי את ימיי
באור יפה, גנוז כמעט מיליון דורות

ואז אני אהיה כמו שמש לעולם
אהיה כמו ציפור נודדת חופשייה
אתה, אתה תהיה לי מלך לעולם
מודה אני לך על דרך שנשבעת לי

בארץ אהבתי לאה גולדברג

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אמהות
שבע כלות בשער.
בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.

אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויכירנו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת?

בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.

כבר שנים שאני לא דומעת
כבר שנים שבלי סיבה
אני מוצאת עצמי מתגעגעת
מחפשת לי תשובה

תראה אותי, תתן לי יד
אני אחת שמוכנה להשתנות
תבוא תאיר לי את ימיי
באור יפה, גנוז כמעט מיליון דורות

ואז אני אהיה כמו שמש לעולם
אהיה כמו ציפור נודדת במרחב
אתה, אתה תהיה לי מלך לעולם
מודה אני לך על דרך שנשבעת לי

ועכשיו שיש קצת אור בחדר
ועכשיו שיש אותך
אני פתאום בוכה ומתפללת
מפחדת שתשכח

תראה אותי, תתן לי יד..
ואז אני אהיה כמו שמש..

קח את הזמן אני לא ממהרת
ונשארתי לעמוד
ואנגן כאן על מפתן הדלת
עד שתצא אחר כבוד

ותקח אותי תתן לי יד

במיטתי כבר שבועות ביקשתי
את שאהבה נפשי ולא מצאתי
חיפשתי בין כל רחובות העיר
העמוסה שקרים הזאת ולא מצאתי
מצאוני השומרים הסובבים בעיר
אך אהובי כמעט ולא מצאתי אותו
אך לא ארפה ממנו עד שאביאו אל תוך
עירי אל בית אימי ואל חדרי אל מיטתי

או מטר ישיגך
בעדת טיפותיו הדופקת
על כתפיך חזק צווארך
וראשך רענן
ותלכי בשדה הרטוב
וירחב בך השקט
כאור בשולי הענן

הינך יפה רעייתי ושפתותייך חוט שני
שינייך לבנות כמו אור הלבנה
מי זאת עולה מן המדבר מארץ רחוקה
נישאת על כנף ציפור גדולה הגיעה
לביתי

ונשמת ונשמת
את ריחו של התלם
נשום ורגוע
וראית את השמש
בראי השלולית הזהוב

ופשוטים ופשוטים
הדברים וחיים
ומותר בם לנגוע
ומותר לאהוב
ומותר ומותר לאהוב

האמנם לאה גולדברג

האמנם האמנם
עוד יבואו ימים
בסליחה ובחסד
ותלכי בשדה
ותלכי בו כהלך התם

את תלכי בשדה לבדך
לא נצרבת בלהט
השרפות בדרכים שסמרו
מאימה ומדם
וביושר לבב שוב
תהיי ענווה ונכנעת
כאחד הדשאים כאחד האדם
את תלכי לבדך בשדה...

ומחשוף ומחשוף
כף רגלך ילטף
בעלי האספסת
או שלפי שיבולים

כי מציון יונתן רזאל

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחיכינו לה אלפיים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים הללויה

אור גדול אמיר דדון

ואם היה לי קצת עצוב
אולי למדתי מזה משהו חשוב
כי בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

לבד בתוך כל הטירוף
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף
אבל בסוף כשזה נגמר
יש סיבה לכל דבר

אור גדול מאיר הכל
ויותר כבר לא צריך לשאול
אני בא ללמוד ממה שטוב ולחיות
להתחיל הכל מהתחלה
כמו לנשום בפעם הראשונה
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

ואם יכולתי רק לזכור
לכל אחד יש את הדרך לעבור
אבל בסוף כשזה נגמר
יש תשובה לכל דבר

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחיכינו לה אלפיים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא ההבנה
שלמה, זכורה, נעימה
כמו ששמענו אותה בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

מספרת על השקט, על האדם
לוקחת אל כל המקומות הטובים
שבעולם
לוקחת אותי, אותך, ובכלל

כי מאדם יוצא דבר אלוקים
מוכר, שלם, מבפנים
כמו ששמענו אותו בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

כי מציון נצא אל העולם
יפים, מחוזקים, ביחד
כמו שעמדנו שם בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

ונדע אז כולנו את הדרך חזרה
נשמח ונבין שכל זה קרה
ויהי ערב ויהי בוקר יום השביעי

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת יהושע רבינוב

וְעַמָּה מְלֹאכִים צָבֵא שְׁלוֹם וּמְנוּחָה.
בוֹאֵי בוֹאֵי הַמְּלָכָה!
שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם.

קִבְּלֵנוּ פְּנֵי שַׁבַּת בְּרִנָּה וּתְפִלָּה,
הַבֵּיתָה נְשׁוּבָה, בְּלֵב מְלֵא גִילָה.
שֵׁם עֲרוּךְ הַשְּׁלֶחָן, הַנְּרוֹת יֵאִירוּ,
כָּל פְּנוֹת הַבַּיִת יִזְרְחוּ, יִזְהִירוּ.
שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

בוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם.

שָׁבִי, זָכָה, עִמָּנוּ וּבְזִינוּךְ נָא אוֹרֵי
לַיְלָה וַיּוֹם, אַחַר תַּעֲבִרֵי.
וְאִנְחָנוּ נִכְבְּדֶךָ בְּבִגְדֵי חַמּוּדוֹת,
בְּזִמְרֵרוֹת וּתְפִלוֹת וּבְשָׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת.
וּבְמְנוּחָה שְׁלֵמָה,
וּבְמְנוּחָה נְעִמָה—

בְּרִכּוֹנוּ לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם!
הַחֲמָה מְרֹאשׁ הָאֵילָנוֹת נְסִתְלַקָּה—
בָּאוּ וּנְלַוֶּה אֶת שַׁבַּת הַמְּלָכָה.
צֵאתְךָ לְשְׁלוֹם, הַקְּדוּשָׁה, הַזָּכָה—
דְּעִי, שֵׁשֶׁת יָמִים אֶל שׁוֹבֶךָ נְחֻכָה...
כֵּן לְשַׁבַּת הַבָּאָה!
צֵאתְכֶם לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גְּנוּסָר,
וְנִיחוּחַ עֲתִיק בְּשׁוּלֵיהָ.
וַיַּעֲמְדוּ מְסֻבִּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינִים
לְשֵׁאת אֲדָרְתָהּ הַזּוֹהֶבֶת.
תַּעֲלִינָה יוֹנִים מִכְּנֶרֶת הַיָּם,
קִבֵּל אֶת רוּחָהּ הַלּוֹהֶבֶת.

נְשָׁקָה הַשַּׁבַּת לְרֹאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,
לְאִזּוֹב שֶׁבִּסְלַע נְשָׁקָה.
וַיְהִי הַדְּרֹדֵר לְשֶׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת
עַל רַמּוֹת דְּמָמָה מְרוֹנָנֶת.
יִמְשֹׁךְ אֶז הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְּתוּק
חֲמֻדַּת כְּסוּפִין מְעֻדָּנֶת.

הַרְטִיטָה שַׁבַּת בְּחִנָּה הַגְּנוּז
עֵינֵי חִלּוֹנוֹת מִכָּל עֵבֶר.
וּתְצַאנָה בְּנוֹת אֶל הָעֵרֶב זִמְר
זְמִירוֹת בְּעֵרְגָה מְצֻלְצֶלֶת.
וְהִיְתָה הָעֻדָּנָה בְּבִקְעַת גְּנוּסָר
לְנִשְׁמַת עֵבְרִיּוֹת נְאֻצֶּלֶת.

שַׁבַּת הַמְּלָכָה חיים נחמן ביאליק

הַחֲמָה מְרֹאשׁ הָאֵילָנוֹת נְסִתְלַקָּה—
בוֹאוּ וְנִצֵּא לְקִרְאֵת שַׁבַּת הַמְּלָכָה.
הִנֵּה הִיא יוֹרְדַת הַקְּדוּשָׁה, הַבְּרוּכָה

קבלת שבת

מִשָּׁךְ עֲבַדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ
יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ
מִנְפֹת צוּף וְכָל טַעַם

יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמֶן
יְרוּץ עֲבַדְךָ כְּמוֹ אֵיל
כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶךָ

נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ
בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִיוְךָ
וְהִיְתָה לְךָ שְׂמֵחַת עוֹלָם

הַדּוֹר נֶאֱהָ זִיו הָעוֹלָם
אֲנֵא אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ
אֲז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא

וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֲבְךָ
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ
חוּשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם

וְתִיק יְהֵמוּ רַחֲמֶיךָ
כִּי זֶה כְּמָה נְכֻסָף נְכֻסָף
אֲנֵא אֵלֵי מַחְמַד לִבִּי

עָלִי אֶת סִפְת שְׁלוֹמְךָ
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ
וְחַנּוּנֵי כִימֵי עוֹלָם
ר' אלעזר אזכרי

הַגְּלָה נָא וּפְרֹשׁ חֲבִיב
תְּאִיר אֶרֶץ מְכַבֹּדְךָ
מֵהָר אֶהוֹב כִּי בָא מוֹעֵד

פתיחה למזמורי תהילים:

לְרֵאוֹת פְּנֵי שַׁבַּת פְּנִים חֲדָשׁוֹת
זֶה יוֹם מְנוּחֵי זֶה דּוֹדֵי וְרַעֲי

מֵה נַעֲמָה לִי עֵת בֵּין הַשְּׂמֵשׁוֹת
בָּאוּ בְּתַפּוּחִים הֶרְבּוּ אֲשִׁישׁוֹת

ר' יהודה הלוי

אֶחְסֶה בְּזִיו סִתְר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי
רָאָה וְהִנֵּה טוֹב כָּל מַחְזֵה שְׁדֵי
לְשִׁבוֹת בְּשִׁבְתוֹ אֲז יַעֲלוֹז שְׁדֵי

יוֹצֵר יַחֲדָתִי לוֹ אֶתְנֶה דּוֹדֵי
גָּמַר בְּיוֹם שְׁשִׁי אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אוֹחִיל לְצוֹר אֵל חֵי יְגַמּוֹר שָׁנוֹת הַחַל

ר' משה זכות

תהלים צה **לכו גרנגה ליהנה נריעה לצור ישענו: ב נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: ג כי אל גדול יהנה ומלך גדול על-כל-אלהים: ד אשר בידו מחקרי-ארץ ותועפות הרים לו: ה אשר-לו הם והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו באו נשתחנה ונכרעה נברכה לפני-יהנה עשנו: ז כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם-בקלו תשמעו: ח אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מפנה במדבר: ט אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם-ראו פעלי: י ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא-ידעו דרכי: יא אשר-נשבבתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתי:**

תהלים צו **שירו ליהנה שיר חדש שירו ליהנה כל-הארץ: ב שירו ליהנה ברכו שמו בשירו מיום-ליום ישועתו: ג ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו: ד כי גדול יהנה ומקלל מאד נורא הוא על-כל-אלהים: ה פיו כל-אלהי העמים אליים ויהנה שמים עשה: ו הוד-והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: ז הבו ליהנה משפחות עמים הבו ליהנה כבוד ועז: ח הבו ליהנה כבוד שמו שאו-מנוחה וכוהו לחצרותיו: ט השתחונו ליהנה בהדרת-קדש תילו מפניו כל-הארץ: י אמרו בגוים יהנה מלך אר-תכון תבל בל-תמוט ידיו עמים במישרים: יא שמתו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יב יעלו שדי וכל-אשר-בו אז ירננו כל-עצי-יער: יג לפני יהנה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים באמונתו:**

תהלים צז **יהנה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ב ענו וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: ג אש לפניו תלה ותלהט סביב צריו: ד האירו ברכיו תבל ראתה ותתל הארץ: ה הרים כדונג גמסו מלפני יהנה מלפני אדון כל-הארץ: ו הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבודו: ז יבשו כל-עבדי פסל המתהללים באליהם השתחו-לו כל-אלהים: ח שמעה ותשמחו ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיה יהנה: ט כיי-אתה יהנה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית על-כל-אלהים: י אהבי יהנה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיז רשעים יצילם: יא אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: יב שמתו צדיקים ביהנה והודו לזכר קדשו:**

תהלים צח מזמור שִׁירוּ לַיהוָה | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרוּעַ קִדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹלִים גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ: ג זָכַר חֲסִדּוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ד הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: ה זַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה: ו בַּחֲצָצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: ז יְרַעַם הַיָּם וּמְלֶאכֶּת הַיָּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: ח נְהַרּוֹת יִמְחֹאוּ־כָף לְחַד הַרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי־יְהוָה כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְלַל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תהלים צט יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: ג יוֹדוּ שְׁמִי גָדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: ד וְעַז מְלֹךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶת־הַ כּוֹנְנֹת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹבוּ אֶת־הָ עֲשִׂיתָ: ה רִוּמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: ו מִלְּשָׁה וְאֶהְרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: ז בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבַר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחַק גְּתוֹ־לָמוֹ: ח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל גִּישָׁא הֵייתָ לָהֶם וְנִלְקַם עַל־עֲלִילוֹתָם: ט רִוּמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים כט מזמור לְדָוִד הִבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: ב הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קְדִישׁ: ג קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: ד קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרָה: ה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ו וַיִּרְקִיעֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרְיוֹן כְּמוֹ בּוֹר־אֲמִים: ז קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לַהֲבוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יְהוָה יַחֲטִיל מַדְבָּר יַחֲטִיל יְהוָה מַדְבָּר קְדִישׁ: ט קוֹל יְהוָה יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת וַיִּחַשְׁפוּ יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּל־וֹ אָמַר כְּבוֹד: י יְהוָה לַמַּבּוּל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יא יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָנָּה בָּלַח גְּדַלַת יְמִינֶךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:	קַבֵּל רִנַּת עַמֶּךָ שִׁגְבָנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ כְּבַבַת שְׁמָרָם:	בְּרַכֵּם טַהֲרָם רַחֲמֵי צַדִּיקְתֶּךָ תַּמִּיד גְּמִלָּם:
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבֶךָ נַהַל עֲדוֹתֶךָ:	יַחֲד גֹּאֵה לְעַמֶּךָ פָּנֵה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתֶּךָ שׁוֹעֲתָנוּ:
קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:	בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד
הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכָה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָה
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמְּק הַבְּכָא
וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוֹמֵי
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרְתְּךָ עִמִּי
עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי
קַרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
כִּי בָּא אוֹרְךָ קוֹמֵי אוֹרֵי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבִרֵי
כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי
מֵה תִשְׁתַּחֲוֶי וּמֵה תִתְהַמֵּי
בְּךָ יִחַסּוּ עֲנִיִּי עַמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסִיךְ
וְרָחֲקוּ כָּל מִבְּלָעִיךְ
יִשִׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כֹּלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי
וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרִצִי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגִּילָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בְּאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטָרַת בַּעֲלָה
גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרָנָה וּבִצְהָלָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סִגְלָה:
בְּאֵי כֹלָה. בְּאֵי כֹלָה.
בְּאֵי כֹלָה. שַׁבַּת מְלֻכְתָּא:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

קִבְּלַת פְּנֵי אֲבָלִים
הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבָלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

כל הילדות והילדים מוזמנים לברך לגשם/טל

תהלים צב מזמור זשיר ליום השבת: ב טוב להדות ליהנה ולזמר לשמך עליון:
ג להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות: ד עלי-עשור ועלי-גבל עלי הגיון בכנור:
ה כי שמחתני יהנה בפעלך במעשי ידך ארנן: ו מה-גדלו מעשיך יהנה מאד עמקו
מחשבתך: ז איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: ח בפרח רשעים פמו
עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ט ואתה מרום לעלם יהנה: י כי הנה
איכך יהנה כיהנה איכך יאבדו ותפרדו כל-פעלי און: יא ותרם פראים קרני
בלתי בשמן רענן: יב ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: יג צדיק
פתמר יפרח פארז בלבנון ישגה: יד שתולים בבית יהנה בחצרות אלהינו יפריחו:
טו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: טז להגיד כיישר יהנה צורי ולא
עולתה בו:

תהלים צג יהנה מלך גאות לבש לבש יהנה עז התאגר אף-תפון תכל בל-תמוט: ב
נכון כסאך מאז מעולם אתה: ג נשא נהרות יהנה נשא נהרות קולם ישאו נהרות
דכים: ד מקלותו מים רבים אדירים משפריים אדיר במרום יהנה: ה עדתיה
נאמנו מאד לביתך נאנה-קדש יהנה לארץ ימים:

קדיש לאבלים ואבלות

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח
פרקניה. ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח.
ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא.
לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים / חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל / עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן. עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל
כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן.

ערבית

רשות לקריאת שמע

כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה
יְעִידוּן וַיְגִידוּן כָּלֶם כְּאֶחָד
יִי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד

שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילָךְ
וְהֵם יְעִידוּן כִּי הִפֵּל שְׁלָךְ
וְכָל מִבֵּין סוּדָם יִסְפְּרוּ גְדֻלָּךְ
וְאַתָּה הָאֵל הַמְּלִיךְ הַמְּיַחֵד

לְבָבוֹת בְּחֹשֶׁבֶם עוֹלָם בְּנוֹי
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הִפֵּל מְנוֹי
יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוֹי
כָּלֶם נִתְּנוּ מִרוּעָה אֶחָד

מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לְךָ סֶמֶן
שַׁחַק וְתִבֵּל לְךָ עַד נְאֻמָּן
צֶפּוֹן וַיֵּם וְקֶדֶם וְתִימָן
מְזָה אֶחָד וּמְזָה אֶחָד

הִפֵּל מִמֶּךָ נִזְבַּד זְבוּד
לְכוּן כָּל יְצוּר לְךָ יִתֵּן כְּבוֹד
אַתָּה תַעֲמֵד וְהֵם יֵאבְדוּ אָבוּד
כִּי מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף הֵלֵא אָב אֶחָד

ר' שלמה אבן גבירול

במסורת עדות המזרח החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיִּצְמַח
פְּרֻקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן.

בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ:
בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעָרִיב עָרְבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמְעַבִּיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמִלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְעָרִיב עָרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יְמֵינוּ. וּבְהֵם נַהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

דְּבָרִים ו' וְאֶהְבֵּתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֵדְךָ: ו' וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְנֶךָ הַיּוֹם (יִפְסִיק מַעַט) עַל־לִבְבְּךָ: ז' וְשָׁנַנְתָּם לְבִיָּךְ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְוֶךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבִקְוִמְךָ: ח' וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: ט' וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דְּבָרִים י"א וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם (יִפְסִיק מַעַט) לְאֶהְבָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (יִבְטֵא הִיטֵב אֶת הָעִי"ו) וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: י"ד וְנִתְתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקֹושׁ וְאִסְפֹת דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: טו' וְנִתְתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתָךְ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: טז' הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: יז' וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ

הטֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: יח וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: יט וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבָּר בָּם בְּשִׁבְתְּהֶם בְּבֵיתְהֶם וּבְלִקְתְּהֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּהֶם וּבְקוּמָה: כ וְכִתְבֹתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְהֶם וּבְשַׁעְרֵיהֶם: כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את העיון) נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: לח דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן פֶּתִיל תְּכֵלֶת: לט וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: מ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: מא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אַמֵּת:

וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ. וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּפָנוּ מִכַּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ. הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְּדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טִבַּע. רְאוּ בְנֵים אֵת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם: מִי כַמָּכָה בְּאֵלִים יְהוָה. מִי כַמָּכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ. נוֹרָא תַהֲלוֹת עֲשֵׂה פְּלֹא:

נוסח ספרד ואשכנז מלכותך ראו בְּנִיךְ.	נוסח עדות המזרח מלכותך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בוקע ים לפני משה. זה אלי עָנוּ.	ראו בְּנִיךְ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ
ואמרו: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:	וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר. כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

השְׁכִיבֵנו אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה
לְמַעַן שְׁמֹךָ וְהִגֵּן בְּעַדָּנוּ. (יכוין לקבל תוספת
הנשמה) וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ סִפְתָּ רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

השְׁכִיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם.
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה
מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ.
וְהִגֵּן בְּעַדָּנוּ: וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְגִזּוֹן.
וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלַךְ חַנוּן וְרַחוּם
אַתָּה: וְשׁוֹמֵר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׁ
עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַמֵּי וּבִין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיִּצְמַח
פְּרָקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב
וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.

תפילת עמידה

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
---	---

בשבת שובה

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אַבְרָהָם / וּשְׂרָה. /

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּעוֹנֵת הַגְּשָׁמִים מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזַרְקֵי הַגֶּשֶׁם ^{בְּקִיץ מְזַרְקֵי הַטֶּל}
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ - מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בשבת שובה מי כמוך אב הרחמים - זוכר וצוריו לחיים ברחמים.

וְנַאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ [בְּשַׁבַּת שׁוֹבָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ].

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו, יהוה אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשך, וינוחו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב עבודה לדביר ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בראשחודש ובשבת שבתוך המועד אומרים כאן אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו ואמותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום ראש החודש | חג המצות | חג הסוכות הזה. זכרנו, יהוה אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נוודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך.

בחנוכה ובפורים של מוקפים (פורים משולש) אומרים "על הניסים". בכל שאר הימים ממשיכים ועל כולם יתברך".

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה.

בשבת חנוכה
בימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול
[וממשיכים ועל כולם]"

בשבת פורים של מוקפים (ט"ו באדר)
בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד, להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.
[וממשיכים ועל כולם]"

בשבת חנוכה
בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם; מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד.

בשבת שובה
וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה.
ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלום רב על ישראל עמך / ועל כל באי עולם / תשים לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בשבת שובה בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

אָלֵהִי. נִצּוּר לְשׁוּנַי מֵרַע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם. וְנַפְשִׁי
כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים
עָלַי לָרַעַה. מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן
יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ. לִמְעַן יַחְלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעַנְנֵי:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים,
עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שְׂשָׂה יָמִים
וּבְשִׁבְעֵי - זֶה לֹא נִכּוֹן מֵה שְׂאוּמְרִים:
שָׁבַת מְכַל מְלֹאכֶתוֹ.
כִּי בְשִׁבְעֵי אֶתְּה מֵרַחֵיב לִבִּי
וּמִגְדִּיל לַעֲשׂוֹתוֹ.
שְׁבֹכֵל שְׁבִיעֵי נִמְלֵא לִבִּי אוֹר
וְשֵׁב הַיָּם בְּלִבִּי אֶל מְקוֹמוֹ,
וְעַל גְּבֹהוֹ נִתְּלָה רְקִיעַ
וְכוֹכְבָיו יִטִּיבוּ זֶהר וְתִרְאָה הַיְבִשָּׁה.

וְיוֹצֵא לִבִּי נֶפֶשׁ חַיָּה.
שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׂרֵת,
כְּבָר זְמַן שִׁתְּבוּאוֹ;
יָפָה הַבַּיִת עַל כָּלֵיו.
מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, זֶה לִבִּי הַשָּׂר
אֶת תָּם הַחֲשָׁךְ וְהַתְּהוֹ,
שְׂאֵהבָה יֵשׁ בֵּין כְּתָלָיו.

שחר-מריו מרדכי

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.
עֲשֵׂה שְׁלוֹם [בַּשָּׁבַת שׁוֹבָה הַשְּׁלוֹם] בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוּ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ. הָאֵל (בשבת שובה: הַמְלִיךְ) הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין
כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שְׁבֹת קְדָשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד
בִּירְאָה וּפְחָד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מֵעוֹן הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן
הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקַדְשָׁהּ לַעַם מְדַשְּׁנֵי עֵנֶג זָכָר
לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנוֹתֵינוּ. רָצָה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ. קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבָּעֵנוּ מְטוֹבָךְ. שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֹת קְדֻשָּׁה. וְנוֹחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיִּצְמַח
פְּרָקְנִיהָ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרֵךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהָ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן.
תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים / חַיִּים וְשִׁבְעַ וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וְגֵאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיחֻחַ וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל / עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

מזמור לְדָוִד: יְהוָה רָעִי, לֹא אֶחָסֶר. בְּנֵאוֹת דָּשָׂא, יִרְבִּיצָנִי עַל-מֵי מְנַחֹת יְנַהֲלָנִי.
נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי-צֶדֶק, לְמַעַן שָׁמוּ. גַּם כִּי-אֶלֶךְ בְּגִיאַ צְלָמֹת, לֹא-אִירָא
רַע כִּי-אֶתֶּה עִמָּדִי שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֹתֶךָ, הִמָּה יִנְחַמְנִי. תַּעֲרֹךְ לִפְנָי, שְׁלֶחֶן נֶגֶד צַרְרֵי
דְּשִׁנָּת בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. אֵךְ, טוֹב וְחֹסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל-יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית-
יְהוָה, לְאַרְךָ יָמִים.

ספירת העומר בשבועות שבין פסח לשבועות

לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ לִיחַד שָׁם י"ה בּו"ה
בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מוֹכֵן/ה וּמְזַמֵּן/ה לְקַיִם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
סְפִירַת הָעֹמֶר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם
אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה: עַד מַמְחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: וְיֵהי נָעַם יְיָ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר.

היום שבָּעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד לְעֹמֶר.	טז בניסן, א' של חול המועד היום יום אֶחָד לְעֹמֶר.
כג בניסן היום שְׁמוֹנֶה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר.	יז בניסן, ב' של חול המועד היום שְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר.
כד בניסן היום תִּשְׁעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר.	יח בניסן, ג' של חול המועד היום שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.
כה בניסן היום עֶשְׂרֵה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר.	יט בניסן, ד' של חול המועד היום אַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר.
כו בניסן היום עֶשְׂרֵה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.	כ בניסן, ה' של חול המועד היום חֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר.
כז בניסן היום אֶחָד עֶשְׂרֵה יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר.	כא בניסן, שביעי של פסח היום שֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.
כז בניסן	כב בניסן, מוצאי יום טוב

היום שנים עשר יום
שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעמר.

כח בניסן
היום שלשה עשר יום

ל בניסן, א' דראש חדש
היום חמשה עשר יום
שהם שני שבועות ויום אחד לעמר.

א' באייר, ב דראש חדש
היום ששה עשר יום
שהם שני שבועות ושני ימים לעמר.

ב' באייר
היום שבועה עשר יום
שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר.

ג' באייר
היום שמונה עשר יום
שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר.

ד' באייר
היום תשעה עשר יום
שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר.

ה' באייר, יום העצמאות
היום עשרים יום
שהם שני שבועות וששה ימים לעמר.

ו' באייר
היום אחד ועשרים יום
שהם שלשה שבועות לעמר.

ז' באייר
היום שנים ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר.

שהם שבוע אחד וששה ימים לעמר.

כט בניסן
היום ארבעה עשר יום
שהם שני שבועות לעמר.

ח' באייר
היום שלשה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר.

ט' באייר
היום ארבעה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר.

י' באייר
היום חמשה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר.

יא באייר
היום ששה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר.

יב באייר
היום שבועה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר.

יג באייר
היום שמונה ועשרים יום
שהם ארבעה שבועות לעמר.

יד באייר, פסח שני
היום תשעה ועשרים יום
שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר.

כה באייר
היום ארבעים יום
שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעמר.

כו באייר
היום אחד וארבעים יום
שהם חמשה שבועות וששה ימים לעמר.

כז באייר
היום שנים וארבעים יום
שהם ששה שבועות לעמר.

כח באייר, יום ירושלים
היום שלשה וארבעים יום
שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר.

כט באייר
היום ארבעה וארבעים יום
שהם ששה שבועות ושני ימים לעמר.

א בסיון, ליל ראש חדש
היום חמשה וארבעים יום
שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעמר.

ב' בסיון
היום ששה וארבעים יום
שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעמר.

ג' בסיון
היום שבועה וארבעים יום
שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעמר.

ד' בסיון
היום שמונה וארבעים יום
שהם ששה שבועות וששה ימים לעמר.

ה' בסיון, ערב שבועות
היום תשעה וארבעים יום
שהם שבועה שבועות לעמר.

טו באייר
היום שלשים יום
שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעמר.

טז באייר
היום אחד ושלשים יום
שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר.

יז באייר
היום שנים ושלשים יום
שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעמר.

יח באייר, ל"ג בעומר
היום שלשה ושלשים יום
שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעמר.

יט באייר
היום ארבעה ושלשים יום
שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעמר.

כ באייר
היום חמשה ושלשים יום
שהם חמשה שבועות לעמר.

כא באייר
היום ששה ושלשים יום
שהם חמשה שבועות ויום אחד לעמר.

כב באייר
היום שבועה ושלשים יום
שהם חמשה שבועות ושני ימים לעמר.

כג באייר
היום שמונה ושלשים יום
שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעמר.

כד באייר
היום תשעה ושלשים יום
שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעמר.

לְמַנְצַח בְּנִגְיוֹנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ, סֵלָה: לְדַעַת
בְּאֶרֶץ דְּרָכָה, בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ: וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שִׁפְעַת רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
לְטַהַרְנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשֵׁיךָ הָעֲלִיּוֹנָה, אָמֵן סֵלָה:

אָנָּה בָּלַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שִׁגְבָנוּ טַהַרְנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוֹר דּוֹרְשֵׁי יַחוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמֵרָם: בְּרַכְּם טַהַרְם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלָּם:
חֲסִין קְדוֹשׁ בָּרַב טוֹבָה נִהַל עֲדָתְךָ: יַחֲדֵי גֵאָה לְעַמְּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְּשֵׁיךָ:
שׁוּעָתְנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

בין ראש חודש אלול להושענא רבא

לְדוֹד. יְהוּה אֲוִרֵי וַיִּשְׁעֵי, מִמִּי אִירָא. יְהוּה מְעוֹז חַיִּי, מִמִּי אֶפְחָד. בְּקָרַב עָלֵי מְרַעִים
לְאָכַל אֶת בְּשָׂרִי - צָרִי וְאִיבֵי לִי - הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ. אִם תַּחֲנֶנָּה עָלֵי מַחֲנֶנָּה לֹא
יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלֵי מַלְחָמָה, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטַח. אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת יְהוּה,
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ: שְׁבַתִּי בְּבֵית יְהוּה כֹּל יְמֵי חַיִּי, לְחַזוֹת בְּנִעַם יְהוּה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכְּהַ בְּיוֹם רַעָה, יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי אַהֲלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמֵנִי. וְעַתָּה יְרוּם
רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֲזַבְּחָהּ בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לַיהוּה.
שְׁמַע, יְהוּה, קוּלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר לְבִי: בְּקִשׁוּ פָּנָי; אֶת פָּנֶיךָ יְהוּה
אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאֶף עֲבֹדְךָ, עֲזַרְתִּי הֵייתָ; אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל
תַּעֲזֹבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאֲמִי עֲזָבוּנִי, וַיְהוּה יִאֲסֹפֵנִי. הוֹרֵנִי יְהוּה דְרָכָה, וְנַחֲנֵי
בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שִׁקָּר וַיִּפַּח חֲמָס.
לוֹלֵא הָאֲמִנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוּה בְּאֶרֶץ חַיִּים. קוּה אֵל יְהוּה, חֲזֵק וַיִּאֲמַץ לְבָבְךָ,
וְקוּה אֵל יְהוּה.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שנתן לנו תורת אמת וחייו
עולם נטע בתוכנו שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. כי כל-העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם-יהוה אלהינו--לעולם ועד שלא שם חלקנו כהם
וגורלנו ככל המונם שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים
ומשתחוים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
ויסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו
ואין עוד. אמת מלכנו ואפס זולתו. ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל
לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על פן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן
הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו
בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו.
ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך: יהוה ימלך לעלם ועד:
ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד:

קדיש לאבלים ואבלות

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח
פרקניה. ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח.
ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא.
לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים / חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל / עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן. עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל
כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן.

בשם ה' אלוהי ישראל
מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל
מלפני אוריאל ומאחורי רפאל
ועל ראשי שכינת אל

יְשִׁימְכֶם אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה
יְשִׁימְכֶן אֱלֹהִים כַּשָּׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וּלְאָה
בְּרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יְאֹר יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיַּחַנְךָ:
יֵשׂא יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ: נְעֻלָּם וְגַם אִין סוֹף לְאַחַדוֹתוֹ: לֹא נִעְרַךְ אֱלִיו קִדְשָׁתוֹ: רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: יֹרָה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: נְבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ: עַל יַד נְבִיאָו נְאֻמֵּן בֵּיתוֹ: דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: מְבִיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמוּתוֹ: נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ: לְפָדוֹת מְחַכֵּי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ: בְּרוּךְ עַדִּי עַד שָׁם תִּהְלָתוֹ: הֵן הֵם יְסוּד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ עַדִּי עַד שָׁם תִּהְלָתוֹ:	יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. אֶחָד וְאִין יַחִיד כְּלִיחוּדוֹ. אִין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף. קִדְמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר נִבְרָא. הֵנוּ אָדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר. שִׁפְעַ נְבוֹאָתוֹ נָתַנוּ אֵל לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר. צוּפָה וְיֹודֵעַ סִתְרֵינוּ. גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ. יִשְׁלַח לְקֶץ יָמִים מְשִׁיחָנוּ. מֵתִים יַחִיָּה אֵל בְּרַב חֲסִדוֹ. אֵלָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרֵים. תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וְנְבוֹאָתוֹ.
--	--

ר' דניאל בן יהודה הדיין

שער פיוטים ושירים עבריים

אוּחִיל יוֹם יוֹם אֶשְׁתַּאֵה עֵינַי תָּמִיד צוֹפֶיָה
מִתִּי אָבוּא וְאַרְאָה יְרוּשָׁלַיִם בְּנוֹיָה
נַעֲמָה יְשִׁיבְתָה יָפָה מֵאֵד יִרְשָׁתָה
הָרִים סָבִיב לַעֲמֻתָה חוֹמַת אֵשׁ שְׁלֵהבְתָיָה
כֹּהֵן שֶׁמֶשׁ אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִשְׁמַרְת כֹּהֵנָה
מִשִּׁירֵי אַנְשֵׁי אַמוֹנָה שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הוּא הָיָה
יְהַלְלוּהָ בְּכֹל מִדָּה הַנְּבִיאָה חֲלָדָה
בֵּין חוֹמוֹת הַתְּבוּדָה כְּגִפְן פּוֹרֵיָה
אֲנֹכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִי לַעֲבֹר מִזֶּה עֲלִיתִי
חָבֵל נְבִיאִים רִאִיתִי חֲגִי מִלְּאֲכֵי זְכָרִיָּה
לְמִשְׁפַּט יֵשְׁבוּ כְּסֹאוֹת שִׁבְעִים רֵאשֵׁי סִנְהֶדְרָאוֹת
גְּדוּלָּה. לְמוֹפֶת וּלְאוֹת עִמָּם עֵז וְתוֹשִׁיָּה
יְרוּשָׁלַיִם צִיּוֹן אוֹרוֹת שְׁמָה הוֹבִלוּ לְקַבְרוֹת
עִיר דָּוִד נְעִים זְמִירוֹת בֵּית מַלְכֵי שְׁבֻטֵי יָה
הַר הַבַּיִת וְהַהֲרָאֵל שְׁמָה בֵּית מִקְדָּשׁ הָאֵל
וְכַתֵּל שְׁכִינַת אֵל מִשְׁכַּן מֶלֶךְ מַלְכֵיָּא
וְאֲנִי בְּדַרְךְ אֶפְרַת שָׁם מִצַּבַּת קְבוּרַת
אֵמָּא רַחֵל הִיא מוֹרַת שְׁהַכֵּל סוֹכִין בִּיפִיָּה
חֲזָה צִיּוֹן מִהֲלָלָה בֵּית אֵל נוֹרָא עֲלִילָה
מִגֵּן הִיא לְבַנֵי גוֹלָה וְדָא תַרְעָא דְשִׁמְיָא
זֶה מִקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי בְּקַהֲל חֲסִידִים קְדוּשֵׁי
דוֹר וְדוֹר וְדוֹרְשֵׁי כָּלֵם בְּנֵי עֲלִיָּה
נְזִיר אֱלֹהֵי אָבִי דְמִיוֹנוֹ כְּאַרְיָה לְבִיא
שְׁקוּל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן כְּהֵנְיָא
חֲזַק עִם דָּל וְאַבְיּוֹן הִיקְרִים בְּנֵי צִיּוֹן
הַבַּיִת הַזֶּה יְהִיָּה עֲלִיוֹן לְעֵלְמֵי עֲלֵמֵיָּא ר' אליהו חזן

כִּי אֶשְׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי אוֹת הִיא לְעוֹלָמֵי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵי
אֲסוּר מִצָּא חֲפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים גַּם מִלְּדַבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרְכִים
דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מַלְכִים אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וְתַחֲכַמְנֵי
בּוֹ אֶמְצָאָה תָּמִיד נוֹחַ לְנַפְשִׁי הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נִתֵּן קְדוּשֵׁי
מוֹפֶת בְּתַת לֶחֶם מִשְׁנֵה בְּשֵׁשׁ כֶּכָּה בְּכֹל שְׁשֵׁי יַכְפִּיל מְזוֹנֵי
רֶשֶׁם בְּדַת הַיּוֹם (הָאֵל) חֶק אֵל סִגְנִיו בּוֹ לַעֲרֹךְ לֶחֶם פָּנִים לְפָנָיו
עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנָיו אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עוֹנֵי
הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים לֶחֶם וַיֵּן טוֹב בְּשׂוֹר וְדָגִים
הַשְּׂמֵחִים בּוֹ הֵם שְׂמֵחָה מִשִּׁיגִים כִּי יוֹם שְׂמֵחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחְנֵי
מִחַל מִלְּאֲכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבוֹרֵית
אֶתְפַּלְלָה אֵל אֵל עֲרַבִית וְשַׁחֲרִית מוֹסַף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי ר' אברהם אבן עזרא

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְקֵהֶל אַמוּנִי	יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי
שְׂדֵי יְמֵלֵא תֵאֲוֹת לְבוֹ	מִגֵּן וְצִנָּה יִהְיֶה סְבִיבוֹ
וַיֵּאָר אוֹתוֹ וַיִּישַׁר נְתִיבוֹ	לְגִמּוֹר וְלִשְׁמוֹר דְּרָכֵי יי
לְרֹאשׁוֹ יִצְוֶה בְרָכוֹת עֲצוּמוֹת	וַיִּסַּע בְּכָל עֵת כְּנֶהֱר שְׁלוֹמוֹת
בֵּא יְבֵא בְרִנָּה נוֹשָׂא אֱלוֹמוֹת	יִזְכֶּה וַיִּרְאֶה יְשׁוּעַת יי

שְׁלוֹם לְךָ דוֹדִי	הֵצַח וְהֵאֲדָמוֹן
שְׁלוֹם לְךָ מֵאֵת	רָקָה כְּמוֹ רִמּוֹן
לְקִרְאֵת אַחוֹתֶיךָ רוּץ	צֵא נָא לְהוֹשִׁיעָה
וְצֹלַח כְּבֵן יִשְׂי	רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
מֵה לְךָ יִפְהַפֶּיָה	כִּי תַעוֹרְרִי אֶהְבֶּה
וּתְצַלְצְלִי קוֹלְךָ	כְּמַעִיל בְּקוֹל פְּעַמּוֹן
הַעֵת אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ	אֶהְבֶּה אַחִישָׁנָה
עִתָּהּ וְעֲלֶיךָ	אַרְדַּ כְּטַל חֶרְמוֹן

ר' שלמה אבן גבירול

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיָּא אַנְתָּ הוּא מְלַכָּא מְלַךְ מְלַכֵּי־א
 עוֹבְדֵי גְבוּרְתֶּיךָ וְתַמְהֵיָא שְׁפָר קַדְמֵי לְהַחֲוִיָּא
 שְׁבַחִין אֲסִדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׂא לְךָ אֱלֹהָא קַדִּישָׂא בְרָא כָּל נַפְשָׂא
 עִירִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אַנְשָׂא חֵיוֹת בְּרָא וְעוֹף שְׁמַיָּא
 רְבָרְבִין עוֹבְדֶיךָ וְתַקִּיפִין מַכִּיף רַמִּיָּא זְקִיף כְּפִיפִין
 לוֹ יַחֲי גִבֹר שְׁנִין אֲלִפִין לֹא יַעוֹל גְבוּרְתֶּיךָ בְּחוֹשְׁבְּנֵי־א
 אֱלֹהָא דִּי לִיָּה יִקַּר וּרְבוּתָא פְּרוּק יֵת עֲנֶךָ מִפְּסֵם אַרְיֹתָא
 וְאַפִּיק יֵת עַמְךָ מִגּוֹ גְלוּתָא עַמְךָ דִּי בַחֲרַת מְכַל אַמִּיָּא
 לְמַקְדָּשְׁךָ תּוֹב וּלְקַדְשֵׁי קַדְשִׁין אַתְר דִּי בֵיהּ יַחֲדוּן רוּחִין וְנַפְשִׁין
 וַיִּזְמְרוּן לְךָ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשַׁפְרֵיָּא ר' יִשְׂרָאֵל נַג'אַרָה

אַל מְאֹד נַעֲלָה אֶקְדָּם פָּנָיו בְּשִׁירָה וְתַהֲלָה אָבֵא לְמַעַנְיוֹ
 כִּימֵי מִשָּׁה וְאַהֲרֹן יוֹבִילֵנִי לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
 לוֹ שׁוֹעַתִּי תַעֲלֵ וַיִּשְׁמַע קוֹלִי וַיִּסְלַח לִי מֵעַל וַיַּעֲזוֹר לִי
 יֵאָזֵן לְאַמְרֵי פִי וְאֵל יִפֹּן לְמַעַלְלֵי
 יְהִי הָרֵם לְחַתָּן וְכֻלְתּוֹ בְּזִכּוֹת אָב הָאֵיתָן וְצַדִּיקְתּוֹ
 וְתַמְלֶךְ הַמְּלָכָה רַחֵל כְּשִׁלְמָה בְּמַלְכוּתוֹ ר' מִשָּׁה אֶשְׁקֵר הַכְּהֵן

דָּרוֹר יִקְרָא לְבֵן וְלִבַּת וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ בַּבַּת
נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת שְׁבוּ נוּחוּ בַּיּוֹם שַׁבַּת

דָּרַשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי
נֹטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי שְׁעָה שׁוֹעֵת בְּנֵי עִמִּי

דָּרֹךְ בְּכָל בְּתוֹךְ בְּצָרָה וְגַם אֲדוּם אֲשֶׁר גְּבָרָה
נִתַּן צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה שְׁמַע קוֹלִי בַּיּוֹם אֶקְרָא

אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַּר הַר הַדָּס שְׁטָה בְרוּשׁ תִּדְהָר
וְלִמְזָהִיר וְלִנְזָהֵר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר

הַדוֹךְ קָמִי אֶל קִנְאָה בְּמוֹג לֵבָב וּבִמְגִנָּה
וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה לְשׁוֹנְנוּ לְךָ רִנָּה

דְּעָה חֲכָמָה לְנִפְשֶׁךָ וְהִיא כֹּתֵר לְרֵאשֶׁךָ
נֹצַר מִצֹּת קִדְשֶׁךָ שְׁמֵר שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ ר' דוּנַשׁ בֶּן לִבְרַט

כְּגֹבַהּ הָאֲרָמוֹן גְּבוּהָהּ קוֹמְתֶךָ צְבִיָּה עֵינֶיהָ לְלִבִּי אֶסְרוּ כְּמוֹ חוּט הַשָּׁנִים דְּמוֹת שְׁפָתוֹתֶיהָ לְבָבִי וְלִבָּבָהּ בְּאַהֲבָה נִקְשְׁרוּ עַדִּי עֶפֶר שְׁחָתִי וּבִלְבָב אֵשׁ צוֹרֵב יְדִידִי הִתְאַפֵּק וְרַחֲמֵי נִכְמְרוּ מִדְּלָגַת מֵהָר אֵלַי גִּבְעָה רָמָה לְבָבִי עִם רוּחִי בְּיָדָהּ נִחְבְּרוּ נְטוּיַת הַגְּרוֹן וְעַלִּי תִתְחַמֵּק רְטִיָּה הִבִּיאוּ לְמִכְתִּי זֹרוּ ר' מִשָּׁה הַסּוֹפֵר מְרוּמָא	לְפָלַח הָרִמּוֹן אֲדַמָּה רִקְתֶךָ וּמֹר עִם קְנִמּוֹן יִפִּיחוֹן מִבֵּיתֶךָ לְעֵינַי הַיּוֹנִים אֲדַמָּה עֵינֶיהָ לְיָפִיָּה עִם עוֹנִים יְבוֹרֶךְ צוֹרָה דְּבָרָה שְׁמַעְתִּי וְקוֹלָהּ הָעֶרֶב וְכַמֵּת נִרְדַּמְתִּי וְהִנֵּה קוֹל עֶרֶב לְבָנָה כְּסֹהַר מְאִירָה כַחֲמָה אֲנִי אֲרַבָּה מֵהָר תֵּנוּ לִי הָעֵלְמָה חֲבַצְלֵת שְׁרוֹן וְשׁוֹשַׁנֵּת עִמָּךְ וְתַבִּיא הַחֲרוֹן לְלִבִּי הַנֶּמֶק
---	---

לְמָה הִקְצַן נִסְתָּם נָא
עִמִּי כְּמָה לוֹ נֶאֱסַר נָא
חוֹבֵי מֵהָר סִלַּח נָא
חֲטָאֵי כְּשִׁלַּג חוֹר נָא
וּבְנָה בֵּית בְּחִירְתִּי
וְחוּשָׁה לְעִזְרְתִּי
וְאֶקְרִיב לְךָ עוֹלֹתִי
כִּי חֲסִדֶךָ עָלַי גְּבֹר ר' רַפְאֵל עֲנַתְבִּי

עם אהלי כושן	שוכנת בשדה
צפי להר בשן	עמדי לראש כרמל
כלה שאי עינד	לגן אשר נחמס
כי נמלאה שושן	וראי ערוגתך
כי תעזוב גני	מה לך יפה עין
תחת עצי דישן	לרעות בגן יקשן
תאכל מגדים שם	הבה רדה לגן
תשכב וגם תישן	ובחיק יפת עין

ר' שלמה אבן גבירול

דמה לכסיל וכימות	יונתי זיו יפעתך
אשיר שיר על עלמות	ואני לאהבתך
נאוה מכל עלמות	נאוה מכל עלמות
מעפעפי תנומות	נדדו לתשוקתך

נוטפות מר אהבה	שפתותיך שושנים
בוערות אש להבה	עיניך כמו יונים
מדברך לי ערבה	מדברך לי ערבה
הוגים עז ותעצומות	משיר שרים ונוגנים

צביה אל תיראי	אל ירפו ידיך עוד
ישראל מקראי	את יתר צאנך אפקד
ארעם בכל הר ואי	ארעם בכל הר ואי
אושיב ערים נשמות	אשיבם מארץ נד

ר' ישראל נג'ארה

התשמע קולי רחל

התשמע קולי רחוקי שלי
התשמע קולי באשר הנך
קול קורא בעוז, קול בוכה בדמי
ומעל לזמן מצווה ברכה.

תָּבֵל זו רַבָּה ודרכים בה רב
נפגשות לדק נפרדות לעד.
מבקש אדם, אך כושלות רגליו,
לא יוכל למצוא את אשר אבד.

אחרון ימי כבר קרוב אולי,
כבר קרוב היום של דמעות פרידה.
אחכה לך עד יכבו חיי,
כחכות רחל לדודה.

ערב בא עודד אישר

שוב העדר נוהר במבואות הכפר,
ועולה האבק משבילי עפר.
והרחק עוד צמד ענבלים
מלווה את משך הצללים.
ערב בא, ערב בא.

שוב הרוח לוחש בין גדרות גנים
ובצמרת הברוש כבר נמות יונים.
והרחק על כתף הגבעות
עוד נושקות קרניים אחרונות.
ערב בא, ערב בא.

שוב הורד חולם חלומות בלאט,
ופורחים כוכבים במרום אט אט.
והרחק בעמק האפל
מלווה התן את בוא הליל.
ליל רד, ליל רד.

מילה טובה יעקב גלעד

אפילו בשרב הכי כבד
ידעתי שהגשם עוד ירד
ראיתי בחלון שלי ציפור
אפילו במשב סופה וקור.

לא פעם זה קשה
אבל לרוב מילה טובה
מיד עושה לי טוב
רק מילה טובה
או שתיים לא יותר מזה.

אפילו ברחוב ראשי סואן
ראיתי איש יושב ומנגן
פגשתי אנשים מאושרים
אפילו בין שבילי עפר צרים.

תמיד השארתי פתח לתקווה
אפילו כשכבתה האהבה
חלמתי על ימים יותר יפים
אפילו בלילות שינה טרופים.

לפנות ערב יעקב שבתאי

בין ברושים יורד הערב
הסתכלי, הצל קרב אלינו
יחפים נלך בשדות השלף
כי היום, יפתי, עובר .

על כתפך ידי תנוח
וצלי על יד צלך פוסע
מן הים עכשיו נושב הרוח
כי היום, יפתי, עובר .

בואי נשב, הכל רוגע
בין עצי הפרדס היום שוקע
בעלי גפנים הצל נוגע
בחורשת האקליפטוס כבר החושך מתחבא .

אך, אור שקיעה מאיר פנייך
צמתך בתוך ידי מוטלת
ושחורות שחורות הן שתי עינייך
והיום, יפתי, עובר .

שימי ראשך אצלי על ברך
בצמה השחורה אקלע לך פרח
ציפורים שרות את שיר הדרך
על חורשת האקליפטוס כבר הלילה מכסה .

אך, בין ברושים עולה ירח
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה
במרחב שדות ינשוף צורח
ואחריו יללת התן

תשרי: ברכת השנים

נעורה כבר ציפור אחת.
שובי לביתך.

חשון: התחדשות אחרת נעמי שמר

עייפות בלתי מוסברת.
פיק ברכיים לא מובן
צל שרב על כל הדרך,
ואבק לבן
אבל עודך משווע
לגשמי ברכה
עוד רחוקה מנוחתך

אחרי החגים יתחדש הכל.
יתחדשו וישובו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה, גם אתה, תתחדש.

בגנך פורחים לפתע
עץ הפרי ועץ הסרק
ועץ החלומות
ועץ הטוב והרע
ומוטלים כל כליך
בחצר ביתך
לא נשלמה מלאכתך

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבור
שעון סמוי מן העין
מצלצל לך
לא נשלמה אהבתך

ברך עלינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה
ותן ברכה על פני האדמה
ושבענו מטובה
וברך שנתנו
כשנים הטובות לברכה.

שובי לביתך דליה רביקוביץ'

מה לך בחוץ, ילדה?
מנוח לא מצאה רגלך.
ציפור פצועה, חזרי אלי
ושובי לביתך.

האזיני לקולות,
הרעם על גגות בתים,
מקול סופה, שמרי נפשך.
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשך לשמוע
זמר קטן.

שם צמח לענה,
שם נפש מרעידה מקור.
חלון אפל ותריס מוגף.
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשך לשמוע
זמר קטן.

שאי עין למרום,
כבר סדק שחר מאפיר.

תפילת גשם ליון קיפניס

בדממת אשמורת אחרונה נושמת,
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר,
אך שחר כבר כיפת זהב שלה אודמת
למגעו החם, הרך של אור צעיר.

טבת: בוא בשלום נורית הירש

ציפורי הצפון כבר הגיעו
מתערבל האבק בגבעות
אחותינו הרוח עברה בדרכים
ואנחנו צמאים לאות.

בוא בשלום החורשה מזכירה
בטרם חלקה אחרונה תזרע
ובטרם יוגף חלון
אנא שוב אלינו בשלום.

בוא בשלום נפתחות חצרות
ערכנו שולחן והדלקנו נרות
ובטרם יושר מזמור
נחכה לך שתחזור.

מתרפק האזוב על האבן
כתינוק על אימו היחידה
אחותינו הרוח עברה בשדות
והגשם בכף ידה.

בוא בשלום החורשה מזכירה....

כוכבים ישבצו את האופק
הירח ישלים מחסורו
אחותנו תפגוש בטלה האובד
בערגה תלטף צמרו

בוא בשלום החורשה מזכירה
בטרם חלקה אחרונה תזרע
ובטרם יוגף חלון
אנא שוב אלינו בשלום.

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, נֶאֱנַח שְׂדֵה מַחֵם
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְחַנֵּן הַגֶּן בְּלִי דָם
שְׁמַע קוֹלֵנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מַיִם!

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְנוּעֵעַ כָּרֶם אֵט
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, בְּפִרְדָּס יִלְחַשׁ כָּל בַּד
שְׁמַע קוֹלֵנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מַיִם!

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְפַּלֵּל גַּם יֶלֶד חֵן
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, אֶל שָׁמַיִם לָנוּ תֵן
שְׁמַע קוֹלֵנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מַיִם!

כסלו: אור וירושלים יוסף שריג

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאיית דיה מעל התהומות
ושמש אדומה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור
ראיתי עיר עוטפת אור.

הנה זוחל הצל מבין גבעות האורן
קרוב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, ריבוא עיני האור
הן, לפתע נפקחו עניו כנפעמות.

שבט: כי תבואו אל הארץ

כי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילה,
ונתן העץ פרו
והארץ יבולה.

דע לך נעמי שמר

דע לך
שכל רועה ורועה
יש לו ניגון מיוחד משלו
דע לך, שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של רועה.

כמה יפה
כמה יפה ונאה
כששומעים השירה שלהם
טוב מאוד להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבוד את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב
מן השירה מתמלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של הלב.

עת לנטוע אילנות
עת לנטוע אילנות
עת לנטוע ולבנות

וישבתם איש תחת גפנו
ותחת תאנתו,
והייתם כעץ שתול
על פלגי מים

אדר: שיר ההודיה מרדכי זעירא

עבר חסד אל בארץ
על כנף אור, על כנף אור
ובפלגים נפלה רינה
לבלבו בגן העצים,
אביב בא, אביב בא
הדובדבניה הלבנה

פרח דודי נתן ריחו
ויחי, ויחי
צאי ברכיהו באביבך
את אביבי בך אשכינה
אף אני, אף אני
ואברכך ואניבך

יחדיו נפליג אל השדה,
אל ההר, אל הגיא
ואלקטה שם זכריות
אסוף אאסוף
פניני טל, פניני טל
אל צווארך מרגליות

יחדיו נרד אל המעין
וכמוך, מלא רוך
עליז בהיר ואוורירי
תחת שמי אדוני,
עם הגל עם הדרור
יזהיר אף יצלצל שירי.

ליוית אותי, ארצי, בלובן שקדיה
בזהר חמתך ומרחבי שדותייך,
ושיר נתת בפי, הוא שיר ההודיה
להשמיעו הרחק הרחק מגבולותייך.

והוא שמור בלב, זה שיר הרגבים,
וברחבי נכר מולדת יעטפנו
ורבבות אחי בנייך הטובים
יקשיבו לו דומם וירגעו ממנו.

ועת נשוב, ארצי, שבעי געגועים
צמאים לחמתך, לשפע טובותייך,
יוחזר לך אז השיר מלב בנים גאים
וטוב יהיה לצעוד ברחבי שדותייך

ניסן: קומי צאי חיים נחמן ביאליק

קומי צאי אחותי כלה,
קומי צאי קומי צאי
בשורת אביב לך הבאתי
מאחרי גדר גני
נראה ציץ, נראה ציץ
נשמע קול הדרור על ביתי

אייר: אל הציפור חיים נחמן ביאליק

שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרָה נְחֻמָּדָת,
מֵאַרְצוֹת הַחֶם אֶל-חִלּוּנֵי—
אֶל קוֹלֶךָ כִּי עָרַב מֵה-נִפְשֵׁי כָלְתָה,
בְּחֶרֶף בְּעִזְבֶּךָ מְעוֹנִי.

זְמַרִי, סִפְרִי, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
מֵאַרְץ מְרַחֲקִים נִפְלְאוֹת,
הִגַּם שָׁם בְּאַרְץ הַחֲמָה, הַיְפָה,
תִּרְבִּינָה הָרְעוֹת, הַתְּלָאוֹת;

הַתְּשֵׂאֵי לִי שְׁלוֹם מִזְמַרְת הָאָרֶץ,
מֵעֵמֶק, מִגִּיא, מֵרֹאשׁ הָרִים?
הָרַחֵם, הִנְחֵם אֱלוֹה אֶת-צִיּוֹן,
אִם עוֹדָה עֲזוּבָה לְקַבְּרִים?

הִירַד כְּפָנִינִים הֵטַל עַל הַר חֶרְמוֹן,
אִם יֵרַד וַיִּפַּל כְּדַמְעוֹת?
וּמֵה-שְׁלוֹם הִירָדוֹן וּמִימֵי הַבְּהִירִים?
וּשְׁלוֹם כָּל-הַהָרִים, הַגְּבְעוֹת?

וְאַחֵי הָעֶבְדִּים, הַזּוֹרְעִים בְּדַמְעָה—
הִקְצְרוּ בְרִנָּה הָעֵמֶר—
מִי יִתֶּן-לִי אֲבָר וְעִפְתִּי אֶל-אָרֶץ
בָּהּ יִנַּע הַשָּׂקֵד, הַתְּמָר!

כָּבֵר כָּלוּ הַדַּמְעוֹת, כָּבֵר כָּלוּ הַקְּצִים—
וְלֹא הִקְיֵץ הַקֶּץ עַל-יְגוֹנִי,
שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
צִהְלֵי-נָא קוֹלֶךָ וְרַנִּי!

לו יהי נעמי שמר

עוֹד יֵשׁ מִפְרֵשׁ לִבִּן בְּאוֹפֶק
מוֹל עֵנָן שְׁחוֹר כְּבֹד
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
וְאִם בַּחֲלוֹנוֹת הָעֶרֶב
אוֹר נִרוֹת הַחֶג רוֹעֵד
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

לו יהי, לו יהי
אֵנָּה - לוֹ יֵהִי
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

אִם הַמְבֹשֵׁר עוֹמֵד בְּדִלַת
תֵּן מִיֵּלָה טוֹבָה בְּפִי
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי
אִם נִפְשֵׁךְ לַמּוֹת שׁוֹאֵלֶת
מִפְרִיחָה וּמְאִסִּיף
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי

מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תּוֹפִים
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי
לוֹ תִישַׁמַּע בְּתוֹךְ כֹּל אֱלֹהִים
גַּם תִּפְיֵלָה אַחַת מִפִּי
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי

בְּתוֹךְ שְׁכוֹנָה קִטְנָה מוֹצֵלֶת
בֵּית קֵט עִם גַּג אֲדוּם
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
זֶה סוֹף הַקִּיץ סוֹף הַדֶּרֶךְ
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלּוּם
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

וְאִם פִּתְאוֹם יִזְרַח מְאוּפֵל
עַל רֹאשֵׁנוֹ אוֹר כּוֹכֵב
כֹּל שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
אִז תֵּן שְׁלוֹוָה וְתֵן גַּם כּוֹחַ
לְכֹל אֱלֹהִים שִׁנְבֵקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

סיון: צל ומי באר יורם טהרלב

במדרון מעל הוואדי
עץ השקדייה פורח
באוויר ניחוח הדסים
זה הזמן לפני הקיץ
שעריו הלב פותח
ותמיד ברוכים הנכנסים.

בימים אשר כאלה
מחכים עד בוא הליל
מחכים לצעדים קרבים
לא סוגרים את הבריה
לא עוצמים את העיניים
בימים כאלה מקשיבים.

מי שרעב ימצא אצלנו
פת של לחם
מי שעיף ימצא פה צל ומי באר

מי שסוכתו נופלת
חרש יכנס בדלת
חרש יכנס ועד עולם יוכל להישאר.

מי שרעב ימצא אצלנו
פת של לחם
מי שעיף ימצא פה צל ומי באר
מי שסוכתו נופלת
חרש יכנס בדלת
ותמיד יוכל להישאר.

זה הבית שבנינו
זה האורן שנטענו
זה השביל וזוהי הבאר
מי שבא לפה אחינו
מי שבא יסב איתנו
והשער שוב לא יסגר.

שבלת בשדה מתתיהו שלם

שיבולת בשדה
כורעה ברוח
מעומס גרעינים כי רב.
ובמרחב הרים
יום כבר יפוח
השמש כתם וזהב.

עורו הוי עורו שורו בני כפרים
קמה הן בשלה כבר על פני הכרים
קיצרו שילחו מגל עת ראשית הקציר

שדה שעורים תמה
זר חג עוטרות,
שפע יבול וברכה.
לקראת בוא הקוצרים
בזוהר מזהרת,
חרש לעומר מחכה.

הבו הניפו
נירו לכם ניר
חג לקמה,
עת ראשית קציר.
קיצרו, שילחו מגל
עת ראשית הקציר.

תמוז: ערב מול גלעד לאה גולדברג

האילנות כל כך כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחור ורך ירד,
כבשה פועה בוכה בדיר -
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,
ישכב בדיר וירדם
והכבשה תישק אותו
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים.

מנחם אב:

שהשמש תעבור עלי יורם טהרלב

ישנם ימים ללא מרגוע
בם לא אמצא לי נחמה
ומוכרחה אני לנגוע
בעשבים, באדמה
לפסוע באותה הדרך
בתוך פריחת הכרכומים
ולהיות כל כך אחרת
ולפרוח ערב הגשמים.

הוי אלי, אלי
רק תפילה אשא
שהשמש תעבור עלי
ותיקח אותי אל המסע.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרכים
האם כקדם יכירוני האנשים והפרחים.

האם אמצא את כל היופי
האהבה הנושנה
אשר היתה שם כשעזבתי
עת אהבתי פעם ראשונה.

רק תפילה אשא
הוי אלי, אלי
שהשמש תעבור עלי
ותראה לי שוב את משעולי

אלול: ציפורים נודדות יורם טהרלב

עם הסתיו חזרו הציפורים
מעבר למדבר, מעבר להרים.
והוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת נוצה, והיא דקת כנף.

זה היה עם בוא הסתיו,
הוא אותה כל כך אהב,
היתה יפה כמו בשירים,
כמו בסתיו הציפורים.

הוא בנה לה קן מעשבים,
והיא ליקטה זרעים מתוך הרגבים.
והוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי, נוצה מתוך זנבה.

ובחורף, בין שקיעות וקור,
נשקו הם זה לזו, מקור אלי מקור.
ועת חמה זרחה מתוך ענן
הם עפו שיכורים אל חורש ואל גן.

עת חזר אביב אל הכפרים,
הוא שב אל המדבר והיא אל ההרים.
ורוח שעבר בגן מצא
בצל עצי החורש פרח ונוצה.

צל עץ תמר אפרים וינשטיין

צל עץ תמר ואור ירח
ומנגינת כינור תקסים את הלב
עולה הצליל רועד בוקע
ממיתרים נשפך כאב
נגן כינור נגן שירך
מה רב החושך והשקט סביב
מנגינותיך ישכיחו את סבלי

נגן נגנה לקול צליליך
מה נעים הוא החלום
נגן נגנה ישמע ירח

את קולי שם במרום
הוי למה למה בשפתיך הקסמתני
ליבי כבשת ועזבתני אוהב כואב וסובל

נדם כינור נחבא ירח
ובדממה הד מנגינה עוד נשמע
על מה ולמה אל יודע
על מה עולם אכזר ורע
מערפילי עפר תופיע
דמות אהובה תווי פנים מוכרים
כינור ישמיע שי זכרונות כה נעימים.

הקיץ עבר שמואל בס

הקיץ עבר, החום הגדול
שנה חדשה באה לכל
רוחות מנשבות, נודדות ציפורים
הולכים ובאים הימים הקרים.

הביטו וראו קטונתי אתמול
הקיץ עבר ואני כבר גדול
שנה חדשה התחילה היום
היי נא ברוכה ובואך לשלום.

יהי הכל

מלים: ברטולד ברכט
תרגום: נתן זך

יהי הכל שייך לכל
שיוכל להטיב עימו
שיוכל להטיב עימו

הילד לאישה האימהית
למען יגדל
העגלה לעגלון הטוב
למען ינהג בה היטב
והאדמה, למשקים אותה מים
למען תתן פריה בעיתו.

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור החל מסביב שוטף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פָּערו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואתו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

דליה רביקוביץ

קידוש לליל שבת

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנְהִיטוּב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר:
יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו
שַׁבַּת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי חֲבָרֵי וְחֲבָרוֹתֵי (עוֹנִים: לַחֲיִים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ.
וְשַׁבַּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ. זְכוֹרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם
תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מ / עִם כָּל הָעַמִּים
וְשַׁבַּת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לְכִי נִפְשֵׁי צְאֵי כָּל־הַיּוֹם יוֹם
לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.

אמיר גלבע

ציון היא קהילה ארצישראלית בירושלים. קהילה בהתהוות תמיד, מבקשת לרקום יחד, בעדינות הקשבה ואומץ, יהדות ארצישראלית העוסקת בתפילה וריפוי, תורה ותיקון עולם, על הרצף היהודי הקדום בין מסורת לחידוש. מוזמנים לבוא כמו שאתם. מוזמנות להיות שותפות לחזון ולהגשמה. לתת רשות לנשמה לחלום ולעשות. לחיות חיי קהילה קרובים ונפגשים, ערבים ומוגנים. חיי ערכות וכבוד אדם. ללמוד וללמד זה את זה שפת ענוה ותקוה. לרקום מאמינים לאמן. לבנות מרחב חסד וצדק. לחבר חיבורים בין אדם לאדם, עם לעם, בין ירושלים של מטה למעלה, ולרקום את העולם לאחד מעומק אמונה וייעוד. ויהי רצון שנלך אלה אל אלה בריעות וידידות תמיד, לאורך ימים ושנים, באהבה.